

ת"פ 59631/12/13 - מדינת ישראל נגד חיים יוסף גויטע

בית משפט השלום בנתניה

03 מאי 2015

ת"פ 59631-12-13 מדינת ישראל נ' גויטע

ת"פ 59637-12-13

בפני כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה
נגד
הנאשם
חיים יוסף גויטע
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד ניסים סוסי

הנאשם בעצמו וב"כ עוה"ד עליזה כשכאש

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע, בתום ניהול הוכחות, בעבירה של התפרצות לבניין, שאינו מקום מגורים או תפילה - עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וכן בעבירה של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך שבין 4.12.13 בסמוך לשעה 20:00 לבין 5.12.13 בסמוך לשעה 07:30, התפרץ הנאשם לבית עסק לזכויות אשר בעליו הינו בנימין גרשוביץ (להלן: "המתלונן") והמצוי ברחוב ספיר 3 בנתניה (להלן: "העסק"), זאת בכוונה לבצע גניבה או פשע.

באותן הנסיבות, נטל ונשא הנאשם 2 מברגות, מסור עץ ג'קסון, קונגו גדול, מקדחת פטישון ודיסק, רכוש אשר היה מצוי בעסק והשייך למתלונן (להלן: "הרכוש"), זאת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת המעשה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו. שווי הרכוש שנגנב, הוערך

תמצית טיעוני הצדדים-

3. ב"כ המאשימה טען, כי מתחם העונש ההולם, בעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 10 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען, כי אין במקרה דנן אופק שיקומי ממשי וכי יש ליתן עדיפות לאינטרס הציבורי, בעיקר נוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם, והעובדה שביצע את העבירות נשוא כתב האישום, בעת שהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה, בגין עבירות דומות. עוד הדגיש התובע, את העובדה שהנאשם ביצע את העבירות שבנדון, חודשים ספורים לאחר שסיים לרצות עונש מאסר קודם. לשיטת המאשימה, יש להשית על הנאשם עונש מאסר ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם ולהפעיל, במצטבר, את עונש המאסר המותנה מת"פ (שלום נתניה) 40259-12-11, כל זאת לצד גזירת עונש של מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלון והטלת התחייבות.

4. באת כוח הנאשם טענה, כי נסיבות ביצוע העבירות אינן מן החמורות, נוכח העובדה שהפריצה ארעה בתוך בית עסק ולא בבית מגורים, ובשים לב לשעת ביצוע העבירה, בה לא היה קיים סיכוי ממשי להימצאות אדם במקום. כן טענה הסנגורית, שיש ליטול בחשבון את העובדה שהנאשם זוכה מעבירה של היזק לרכוש במזיד ואת העובדה שהפריצה לא לוותה בוונדליזם. הסנגורית הדגישה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שהתייתם מאביו בילדותו, את העובדה שאמו לקתה באירוע מוחי והנאשם מטפל בה, ואת העובדה שמשפחתו של הנאשם הנה משפחה נורמטיבית, העושה מאמצים על מנת לשקמו (וראו בעניין זה מכתב אמו של הנאשם נ/7). עוד הוסף, כי יש להתחשב בכך שהנאשם היה נתון במעצר בית מלא לתקופה של שנה ו-4 חודשים, ללא כל הפרה, וזאת לאחר שהיה עצור מיום 26/12/13 ועד ל- 30/12/13.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

5. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

6. הערכים המוגנים בעבירות נשוא תיק זה הנם הצורך בהגנה על ביטחון הרכוש והאינטרס הציבורי שבהגנה על קניינו של אדם. ברמת העיקרון, טמונים בעבירת ההתפרצות אף סכנה לביטחון של אדם, ככל שהנו נוכח במקום בעת הפריצה, לצד פגיעה בשלוות נפשו של האזרח ואובדן של תחושת הביטחון

בתוך בית העסק או בקרב יושבי הבית שנפרץ. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הנה מהותית. הנאשם התפרץ אל בית עסק לזכויות, בשעות הלילה או בשעות הבוקר המוקדמות, ונטל מן המקום כלי עבודה מקצועיים בערך של כ- 5000 ₪. הכלים לא הושבו עד היום למתלונן. לא למותר להוסיף, מן הפן של הנזק למתלונן, כי החנות לא הייתה מבוטחת (ראו ע' 14 ש' 1). לקולא, אציין, כי הפריצה נעשתה בבית עסק ולא בבית מגורים, ונערכה בשעות בהן לא נכח אדם במקום, דבר המפחית מפוטנציאל המסוכנות שבמעשה. עוד נראה כי המעשה לא בוצע בתחום ולא קדמה לו היערכות מוקדמת משמעותית או הצטיידות בכלי פריצה מיוחדים. לא למותר להוסיף, כי הנאשם לא נכנס למשרד העסק ולא נטל משם כסף או פנקסי שיקים, כעולה מעדותו של המתלונן.

7. בחינה של הפסיקה מלמדת כי ככלל נגזרים עונשי מאסר בפועל, לתקופות משתנות, בגין העבירות נושא התיק דנן.

ברע"פ 382/08 לוי נ' מ"י (פורסם בנבו), דן בית המשפט העליון בעניינם של נאשמים אשר קשרוביניהם קשר לביצוע הפרצות לחנות אוטודיפושבאשקלון. הנאשמים 1 ו- 3 פרצו את דלתות החנות ונכנסו אליה וניסו לגנוב ממנה מכשיר לאיזון גלגלים. הנאשם 2 המתין להם מחוץ לחנות וצפת עלהנעשה. הנאשמים נעצרו, בעיצומו של המעשה, ע"י בלשים, לאחר שניסו להימלט מהמקום והתנגדו בכוח למעצרים. בית המשפט אישר עונש של שנת מאסר בפועל, תוך הפנייה לעברם הפלילי של הנאשמים ולעובדה ששבו לסורם פעם אחר פעם.

ברע"פ 5519/10 וינוקור נ' מ"י (פורסם בנבו), אישר בית המשפט העליון עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לנאשם שפרץ המבקש, יחד עם שני נאשמים נוספים, אלהיכלהתרבותבנהרייהוגנב מן המקום טלויזיה מסוגפלסמה, צרורמפתחות ושנימכשירידיסקאוןקי. באותוהיוםפרץ הנאשםגםלביתספרלקידוםנוערבנהרייהבכוונהלגנוב. ניסיון הגניבה הסוכל לאחר שהחלה לפעול בלם מקום אזהרה. לא למותר להוסיף, כי במקרה האמור, דובר בנאשם בעל תפקוד שכלי גבולי, הסובל מהפרעת אישיות, עובדות להן ניתן משקל של ממש בגזירת הדין.

ברע"פ 8114/10 אבו חדיד נ' מ"י (פורסם בנבו), נדחתה בקשת רשות ערעור, על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, אשר גזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, על נאשם שהתפרץ למשרדו וגנב ממנו מחשב, מתקן מיסוח פצנים נוספים.

בעפ"ג (י-ם) 54218-01-14 עמיהוד נ' מ"י (פורסם בנבו), אישר ביהמ"ש המחוזי מתחם ענישה שבין 6-30 חודשי מאסר בפועל, בגין התפרצות לבית ספר, תוך שימוש במקדחה ובמברגה, וגניבת מברגה ו-4 מסכי מחשב. עונשו של הנאשם בתיק האמור הועמד על 6 חודשי מאסר בפועל בכלא.

בת"פ 29022-09-14 (שלום י-ם) מ"י נ' גוזלן (פורסם בנבו), נדון עניינו של נאשם אשר התפרץ לחנות בתחנת דלק, בכך שמשך את הסורגים בכניסה לחנות, נטל אבן וזרק על דלת הזכוכית שבכניסה לחנות, ניפץ אותה ונכנס לחנות. הנאשם גנב מן החנות כעשרים קופסאות סיגריות, ארטיקים, פנסים ושוקולדים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שביצע את העבירה כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. נוסף, על כך הופעלו מאסרים מותנים באופן שהעונש הכולל הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.

8. העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות, מבחינה עניינית, אירוע אחד, ולפיכך ייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, בהתאם לאמור בסעיף 40(א) לחוק.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשה העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרווחת, סבורני כי מתחם העונש ההולם הנו מאסר בפועל, הנע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

9. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

10. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

א. עברו הפלילי של הנאשם-

לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל בחובו 20 הרשעות קודמות, בעבירות שונות ומגוונות, לרבות עבירות רכוש, עבירות אלימות, עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות של היזק לרכוש ועבירות סמים. לא למותר להעיר, כי בשנת 2007, הורשע הנאשם בעבירות זהות לאלו בהן הורשע בתיק שבנדון, וזאת בגין פריצה לבית עסק ברח' שדרות בנימין בנתניה וגניבת הקופה הרושמת מן המקום, בצירוף שוברי כרטיס אשראי. נגזרו על הנאשם בתיק האמור 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר מהותיים והשתחרר ממאסרו חודשים ספורים, טרם ביצוע העבירות נשוא תיק זה. העובדה שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, עונש מאסר מותנה של 6 חודשים, לא הרתיעה את הנאשם מלשוב לסורו ולבצע עבירת פריצה נוספת. נראה כי הנאשם אימץ לעצמו אורח חיים עברייני ואין עליו מוראו של החוק. גיליון ההרשעות הקודמות ת/26, מצביע על דפוס חוזר ונשנה של עבירות רכוש, לרבות עבירות של פריצה לבניין ושל גניבה, באופן המחייב ענישה מרתיעה ומוחשית.

ב. נראה כי הנאשם בן למשפחה נורמטיבית, העושה מאמצים על מנת לשקם את הנאשם, עד כה ללא הצלחה, למרבה הצער. לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שתוארו ע"י הסנגורית, אולם אין בהן כדי להצדיק את ביצוע העבירות, ואורח החיים הנורמטיבי, אותו מנהלים שאר בני המשפחה, מוכיח זאת כאלף מונים. השתת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם ובמשפחתו, ברם בשים לב לחומרת מעשי הנאשם ולעברו הפלילי, אין מכך מנוס.

ג. הנאשם הורשע בתום ניהול משפט הוכחות ולא הביע חרטה על מעשיו. כפירת הנאשם באשמה וניהול המשפט לא יזקפו אמנם לחובתו, כאמור בסעיף 40(א)(6) לחוק, ברם אין הנאשם זכאי להקלה, הניתנת דרך קבע, לנאשמים אשר בוחרים ליטול אחריות על מעשיהם, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה.

ד. אין מדובר במקרה בו נעשה מאמץ לתיקון תוצאות העבירה, הרכוש שנגנב לא הושב למתלונן ולא הוצע למתלונן כל פיצוי מטעם הנאשם, בין לפני הכרעת הדין ובין לאחריה.

ה. הנאשם היה עצור בגין התיק שבנדון מיום 26/12/13 ועד ל - 30/12/13 ובהמשך היה נתון במעצר בית מלא למשך תקופה של שנה וארבעה חודשים.

11. באזני בין מכלול השיקולים והנסיבות כמפורט מעלה, באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי באמצעו הגבוה של המתחם וזאת בעיקר נוכח עברו הפלילי של הנאשם, נוכח היעדר אופק שיקומי ברור ובהתחשב בהיעדר הרתעה ואפקטיביות לעונשים שהוטלו עד כה על הנאשם.

נוכח כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה, בן 6 חודשים, שהוטל בת"פ 40259-12-11 (שלום נתניה), במצטבר לעונש המאסר בתיק דנן, כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע או על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך של 5000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בחמישה תשלומים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 15/6/15 והיתרה מדי 30 יום לאחר מכן.

ב"כ המאשימה יעדכן את המתלונן בדבר הפיצוי שנפסק לזכותו.

עמוד 5

ניתן בזאת צו בעניין המוצגים שנתפשו בתיק - המוצגים יוחזרו לבעליהם החוקיים ובאין כאלו, יושמדו או יחולטו לטובת המשטרה, לפי שקול דעת המשטרה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ה, 03/05/2015 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יתייצב היום בבית המשפט לתחילת ריצוי עונשו.

ההליך הפלילי הסתיים. ככל שהנאשם יחל היום בריצוי עונשו, יושב הפקדון שהופקד במסגרת תיק המעצר וזאת בכפוף להוראת כל דין או להחלטה מחייבת אחרת.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ה, 03/05/2015 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

הוקלדעלידיגליוקסלר